

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

PROIECTUL CASĂ PAROHIALĂ ȘI SALĂ SOCIALĂ

Cu ajutorul lui Dumnezeu biserica Sfântul Nicolae a devenit din ce în ce mai mică pentru numărul crescând al enoriașilor. Această discrepanță dintre numărul frățiilor voastre și spațiul necesar desfășurării misiunii noastre ne impune să dezvoltăm aceasta inițiativă: cumpărarea unei case parohiale, unde vom putea amenaja o sală socială și spațiu pentru Școala Duminicală, anume proiectul **“Casă Parohială și Sală Socială”**. În duh de solidaritate creștină, vă chemăm să deveniți susținători ai proiectului nostru de a obține fonduri necesare achiziționării acestei case, care ne rugăm Bunului Dumnezeu să fie cât mai deaproape de biserica noastră. Succesul oricărei acțiuni constă în esență în ajutorul Bunului Dumnezeu și răspunsul Lui la rugăciunile oamenilor săi. Fericiți vor fi, acum și în eternitate, cei care se vor număra printre donatori; ei primesc daruri cerești netrecătoare și se vor bucura de pomenire veșnică.

Cu ajutorul și implicarea frățiilor voastre putem face un pas decisiv înainte. Puteți acum să contribuiți la înfăptuirea unui obiectiv major pentru comunitatea noastră și care va rămâne generațiilor viitoare. Toți ostenitorii și binefăcătorii noștri vor fi pomeniți la Sfântul Altar, chiar și atunci când din binecuvântate pricini, nu veti avea posibilitatea să veniți la biserică.

Să dea fiecare așa cum socotește el cu inima, nu cu parere de rău sau de silă, căci Dumnezeu îl iubeste pe cel ce dă cu voie bună. Și Dumnezeu poate să prisosească tot darul la voi, pentru că nădărdă întru toate având toată îndestularea, spre tot lucrul bun să prisosiți. (II Corinteni 9, 7-8)

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 3 - 9 AUGUST 2015

Miercuri 5 august: **Vecernie și Paraclisul Maicii Domnului** 6.30 PM

Joi 6 august: **SCHIMBAREA LA FAȚĂ A DOMNULUI**

Utrenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Vineri 7 august: **TAINA SFÂNTULUI MASLU** 6.30 PM

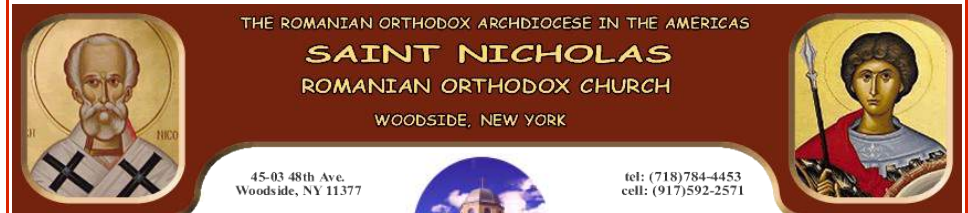
Sâmbătă 8 august: **Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas** 8.30 AM

Vecernie și Paraclisul Maicii Domnului 6.30 PM

Duminică 9 august: **Utrenie și Sfânta Liturghie** 8.30 AM

Paraclisul Maicii Domnului 6.30 PM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

EVANGHELIA DIN DUMINICA A NOUA DUPA RUSALII

In vremea aceea Iisus a silit pe ucenicii Săi ca să intre în corabie și să treacă înaintea Lui pe țarmul celălalt, până ce va da drumul mulțimilor. Iar El, dând drumul mulțimilor, s-a suit în munte, ca să Se roage deosebi. Și făcându-Se seară, era singur acolo. Iar corabia era acum la multe stadii departe de țarm, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotriva. Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblând pe mare. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au spăimântat, zicând că este o nălucă, și de frică au strigat. Dar El le-a vorbit îndată, zicându-le: Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți! Atunci Petru, răspunzând, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe apă. El i-a zis: Vino! Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus. Dar văzând vântul, s-a temut și începând să se scufunde, a strigat, zicând: Doamne, scapă-mă! Iar Iisus, întinzându-i îndată mâna, l-a apucat și i-a zis: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? Și suindu-se ei în corabie, s-a potolit vântul. Iar cei din corabie l-au închinat, zicând: Cu adevărat Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Și, trecând marea, au venit în pământul Ghenezaretului. (Matei 14, 22 - 34)

RESPECTUL DE SOT SAU SOTIE

În ampla pericopă din Noul Testament referitoare la nuntă există afirmația: „Femeia să-l respecte pe bărbat”. Am putea vedea cuvântul „să respecte” ca pe un reflex al dominației masculine din societatea primului veac. Cu toate acestea, respectul pentru o altă persoană nu presupune în mod necesar superioritatea acelei persoane. Deși, în cele din urmă, respectul l se adresează lui Dumnezeu, datorită relației Lui cu creația Sa, se adresează și creației și este respectul pentru viață despre care a vorbit Albert Schweitzer. În consecință, există și un convenit respect pentru cei care au fost creați după chipul lui Dumnezeu. Acest respect va fi asemănător respectului pe care soțul îl va arăta soției dacă într-adevăr o „iubește ca pe sine însuși”. Chiar dacă respectul față de persoane trebuie să caracterizeze toate relațiile, este într-un mod aparte necesar în căsătorie, unde doi oameni se leagă într-o intimitate, descrisă în mod unic ca „un singur trup”. Fără respect reciproc, această legătură strânsă se poate transforma în ură.

Renegocierea relației conjugale menționată mai înainte este în realitate renegocierea semnificației respectului reciproc la vârsta a doua. Chiar dacă acordul diferă în raport cu fiecare căsătorie în parte, respectul pentru soțul sau soția noastră se concentrează asupra câtorva aspecte esențiale ale căsătoriei. În primul rând, dacă este necesar, dimensiunea parteneriatului din căsătorie va trebui reînnoită. Respectul înseamnă să-ți vezi soțul sau soția ca pe o persoană, și nu ca pe un servitor, ca pe o persoană unică și diferită de toate celelalte, cu trăsăturile ei deosebite și distincte. Acest respect este condiția pentru ca cineva să se poată bucura de prezența celuilalt și mobilul ca soții să facă împreună lucruri care să le ofere încântare. În al doilea rând, respectul pentru celălalt înseamnă încercarea de a îmbunătăți factorii care stimulează o relație bazată pe reciprocitate. Dacă avem îndoiele privitoare la îmbunătățirea relației noastre, un dialog cu soțul sau cu soția ni le va lămurii. În al treilea rând, respectul pentru celălalt înseamnă acceptarea inconvenientelor prezente în relația noastră mai degrabă ca subsecvente unei relații de apropiere, decât ca motive întemeiate de critică. Atunci când tendințele noastre perfecționiste ne fac să luăm prea în serios aceste inconveniente și astfel pierdem simțul umorului, ne aflăm în primejdia de a deveni aroganți și grosolani.

În cele din urmă, respectul față de soț sau soție înseamnă depunerea unor eforturi foarte serioase la vârsta de mijloc pentru a ne sorta vechile „plăci”, care s-au adunat în anii anteriori și care împiedică stabilirea unei noi relații. După cum a spus Balzac: „Măriașul trebuie în mod constant să împlânzească monstrul numit obișnuință care mutilează”. Vârsta de mijloc este perioada încercării unor noi lucruri pentru măriașul tău, căutării de a depăși opoziția față de schimbare, „crezând în toate, nădăjduind în toate” (I Cor. 13, 7). Este posibil ca relația ta maritală să devină o nouă creație. Întrucât căsătoria înseamnă camaraderie, vor fi de ajutor abordarea și discuția în comun cu privire la dezvoltarea voastră conjugală. Ascultați-vă cu atenție și îndelung unul pe altul. Cel mai obișnuit reproș conjugal este că membrii familiei nu se ascultă între ei. Prin discutarea împreună a posibilităților voastre maritale, puteți ajunge să concepeți idei pe care nici unul dintre voi nu le-ar fi conceput de unul singur. Dacă aceste idei sunt acceptate de ambele părți, este foarte probabil ca amândoi să doriți să le puneți în faptă. În plus, discuțiile în comun sunt prin ele însele un exercițiu de apropiere reciprocă. S-a spus că discuția este cel mai important generator de eros.

Soții trebuie să investească timp, energie și inițiativă pentru căsătoria lor, astfel încât să poată deveni viabilă, chiar după plecarea copiilor, într-un dialog deschis prin abordarea unor teme delicate se poate să descoperi că devii defensiv. Dacă ești și tu așa cum suntem cei mai mulți dintre noi, ar trebui să te aștepți la acest lucru. Defensivitatea noastră, de obicei, exclude zonele în care ne simțim vulnerabili și respinși. Dacă acceptăm acest lucru, vom putea afla surse în credința noastră prin care să ne opunem spiritului defensiv

Preot Filoteu Faros

CUM TREBUIE SĂ-I VORBESC LUI DUMNEZEU? CE SĂ-I SPUN?

Răspunsul pe care-l dau Sfinții este acesta:

Să-I vorbești lui Dumnezeu cu simplitate. Așa cum un copil mic vorbește tatălui său... Vezi ca, în timpul primaverii, toate care iarna erau ca și moarte prind iarasi viata si se înnoiesc: pamântul scoate roade din adâncurile lui, pomii se îmbraca în frunzisuri, iarba înverzeste si se împodobeste cu flori; apele cele încatusate de gheata se topesc si curg si toata faptura de sub soare se învesmânteaza cu o noua înfatisare si parca din nou este zidita. Fie ca de la aceasta primavara simtita mintea ta sa se înalte prin credinta catre acea preafrumoasa si mult râvnita primavara pe care ne-a fagaduit-o preabunul Dumnezeu în Sfânta Sa Scriptura, când trupurile dreptilor celor ce au adormit de la începutul lumii, ca niste seminte, încoltind cu puterea Domnului, vor rasari din pamânt si vor îmbraca chip nou si minunat, vor fi cuprinse în vesmântul nemuririi si vor primi cununa bunatatii din mâinile lui Dumnezeu, „ca finicul vor înflori si ca cedrii din Liban se vor înmulți; rasaditi fiind în casa Domnului, în curtile Dumnezeului nostru vor înflori” (Psalmul 91, 12-13), „ca o mireasa vor fi împodobiti cu frumuseti si ca pamântul când îi creste floarea, si ca o gradina când îi rasare samânta” vor propasi; si veselie vesnica va sta asupra capetelor acestora, si întru bucurie se vor bucura de Domnul (Isaia 61, 10-11). Atunci „acest trup stricacios se va îmbraca în nesticaciune si acest trup muritor se va îmbraca în nemurire, atunci va fi cuvântul care este scris: înghititu-s-a moartea întru biruinta. Moarte! Unde-ti este boldul! Iadule! Unde-ti este biruinta!” (1 Corinteni 15, 54-55). Astfel nazuind cu duhul catre primavara cea mult dorita, cu ajutorul lui Dumnezeu, cu nadejde si cu credinta, seamana acum semintele bunelor osteneli si vei secera atunci cu bucuri

Sf. Tihon din Zadosk, *Dumnezeu in imprejurarile vietii de zi cu zi*

Lumea întreaga – cerul si pamântul, cu tot ce se afla în ele, marea, cu toate ale sale – este o revarsare a nesfârșitei bunatati a lui Dumnezeu, a înțelepciunii si puterii Sale nemarginite, a bunatatii pe care o arata fapturilor Sale, create pentru bucurie si fericire si, în primul rând, a bunatatii Sale fata de neamul omenesc. Lumea este o oglinda a bunatatii, inteligentei, înțelepciunii si puterii lui Dumnezeu. De aceea, sa nu ne legam de lume, ci de Dumnezeu. „Ca pe care am eu în cer afara de Tine? Si afara de Tine, ce am dorit pe pamânt? Stinsu-s-a inima mea si trupul meu, Dumnezeul inimii mele si partea mea, Dumnezeule în veac” (Psalmul 72, 24-25).

Sf. Ioan de Kronstadt, *Viata mea in Hristos*